

Επίσημη Εφημερίδα

C 228

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

17 Σεπτεμβρίου 2005

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
2005/C 228/01	Γνώμη του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2005, σχετικά με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Πορτογαλίας, 2005-2009	1
	Επιτροπή	
2005/C 228/02	Ισοτιμίες του ευρώ	5
2005/C 228/03	Ανακοίνωση έναρξης μιας διαδικασίας εξέτασης σχετικά με τα εμπόδια στο εμπόριο κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου, τα οποία συνίστανται σε μέτρα και πρακτικές της Ινδίας που επηρεάζουν το εμπόριο οίνων και οινοπνευματωδών ποτών	6
2005/C 228/04	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση (¹)	9
2005/C 228/05	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση	11
2005/C 228/06	Κρατικές ενισχύσεις — Γαλλία — Κρατική ενίσχυση C 23/2005 (πρώην NN 8/2004, πρώην N515/2003) — Ενισχύσεις στον τομέα της επεξεργασίας υπολειμμάτων σφαγίων το 2003 — Ανακοίνωση για δημοσίευση στην ΕΕ με γνώμονα το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ	13
2005/C 228/07	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ) — Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία (¹)	20

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2005

σχετικά με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Πορτογαλίας, 2005-2009

(2005/C 228/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 σχετικά με την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 3,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΗ:

- (1) Στις 12 Ιουλίου 2005, το Συμβούλιο εξέτασε το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Πορτογαλίας, που καλύπτει την περίοδο 2005-2009. Το πρόγραμμα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις υποβολής πληροφοριακών στοιχείων του «Κώδικα Δεοντολογίας για το περιεχόμενο και τη μορφή των προγραμμάτων σταθερότητας και σύγκλισης» ⁽²⁾. Ωστόσο, το πρόγραμμα δεν περιλαμβάνει προβλέψεις για τη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Συνεπώς, η Πορτογαλία καλείται να συμμορφωθεί πλήρως με τις πληροφοριακές απαιτήσεις του Κώδικα Δεοντολογίας.
- (2) Το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας βασίζεται στην αναγκαιότητα διόρθωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος το οποίο υπολογίζεται σε 6,2 % του ΑΕΠ το 2005, δηλαδή πολύ πάνω από το όριο 3 % του ΑΕΠ. Το συγκεκριμένο ποσοστό διαδέχεται ελλείμματα ύψους 2,9 % του ΑΕΠ τα έτη 2002 έως 2004 ⁽³⁾, σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλαν πρόσφατα οι πορτογαλικές αρχές και τα οποία αντικατοπτρίζουν τις συζητήσεις με την Eurostat, και είναι σημαντικά υψηλότερο σε σχέση με τον στόχο 2,2 % του ΑΕΠ για το 2005 του προηγούμενου επικαιροποιημένου προγράμματος σταθερότητας. Η εν λόγω επιδείνωση εξηγείται από τη χαμηλότερη ανάπτυξη σε σχέση με τις προβλέψεις, την επαναξιολόγηση της αύξησης των δαπανών, αποκλίσεις σε σχέση με τον προϋπολογισμό και τη μη εισαγωγή έκτακτων μέτρων που περιλάμβανε το προηγούμενο πρόγραμμα, καθώς και στο διορθωτικό πακέτο ύψους 0,6 % του ΑΕΠ που ενέκρινε η νέα κυβέρνηση τον Ιούνιο του 2005. Για τη μείωση του ελλείμματος, η επικαιροποίηση περιγράφει μια στρατηγική η οποία προβλέπει την εφαρμογή διαρθρωτικών μέτρων αντί της εκτεταμένης προσφυγής σε έκτακτα και προσωρινά μέτρα, γεγονός που συνιστά μεταβολή σε σχέση με τη στρατηγική που χάραζαν οι προηγούμενες επικαιροποιήσεις. Το δημοσιονομικό έλλειμμα αναμένεται να βελτιωθεί σταδιακά τα επόμενα έτη, αλλά θα υπερβαίνει την τιμή αναφοράς 3 % του ΑΕΠ ως και το 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

⁽²⁾ Οι πορτογαλικές αρχές είχαν υποβάλει επικαιροποιημένο πρόγραμμα τον Δεκέμβριο του 2004, σύμφωνο με τις πληροφοριακές απαιτήσεις κατά την ημερομηνία της υποβολής. Ωστόσο, ενόψει των επερχόμενων γενικών εκλογών στην Πορτογαλία, αποφασίστηκε να μην αξιολογηθεί το εν λόγω πρόγραμμα, αλλά να αναμείνουν οι υπηρεσίες της Επιτροπής την υποβολή του επικαιροποιημένου προγράμματος από τη νέα κυβέρνηση.

⁽³⁾ Τα ελλείμματα ανέρχονται σε 4,1 %, 5,4 % και 5,2 % του ΑΕΠ κατά τα έτη 2002, 2003 και 2004 αντίστοιχα εάν αφαιρεθούν τα σημαντικά έκτακτα και προσωρινά μέτρα.

- (3) Το μακροοικονομικό σενάριο στο οποίο βασίζεται το πρόγραμμα προβλέπει ότι η αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ θα επιταχυνθεί σταδιακά από 0,8 % το 2005 σε 3,0 % το 2009, με ρυθμούς ανάπτυξης διαδοχικά 1,4 %, 2,2 % και 2,6 % στα ενδιάμεσα έτη. Βάσει των σημερινών πληροφοριών, οι προβλέψεις για την ανάπτυξη για το πρώτο μέρος της περιόδου που καλύπτεται από το πρόγραμμα θεωρούνται ρεαλιστικές, ενώ ενέχουν περισσότερους κινδύνους για τα τελευταία έτη του προγράμματος. Είναι απαραίτητο να ληφθούν διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας καθώς και για τη βελτίωση της εμπιστοσύνης ώστε να επαληθευθούν οι προβλέψεις για την πορεία της ανάπτυξης.
- (4) Το πρόγραμμα στοχεύει στη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος κάτω από την τιμή αναφοράς 3 % του ΑΕΠ ως το 2008. Το έλλειμμα αναμένεται να μειωθεί από 6,2 % του ΑΕΠ το 2005 σε 4,8 % το 2006, 3,9 % το 2007, 2,8 % το 2008 και 1,6 % το 2009. Οι υπολογισμοί των υπηρεσιών της Επιτροπής βάσει της κοινά αποδεκτής μεθοδολογίας για τα στοιχεία του προγράμματος δείχνουν ότι το κυκλικό προσαρμοσμένο έλλειμμα, αφού διευρυνθεί σε 5,3 % του ΑΕΠ το 2005, θα μειωθεί σταδιακά σε 1,4 % το 2009. Οι προσπάθειες εξυγίανσης κατανέμονται σε ολόκληρη την περίοδο που καλύπτεται από το πρόγραμμα, ωστόσο, με μεγαλύτερη ένταση στο ξεκίνημά της, το 2006. Τα πρώτα έτη της περιόδου που καλύπτονται από το πρόγραμμα, η εξυγίανση βασίζεται κυρίως στην αύξηση των εσόδων, μέσω υψηλότερων φορολογικών συντελεστών (ιδίως αύξηση του βασικού συντελεστή ΦΠΑ από 19 % σε 21 %), χαμηλότερες φορολογικές εκπτώσεις και βελτίωση της εισπραξης των φόρων, που θα αντισταθμίσουν εν μέρει την απώλεια εσόδων από την εγκατάλειψη των προσωρινών μέτρων. Κατά τα τελευταία έτη της περιόδου που καλύπτεται από το πρόγραμμα αναμένεται μεγαλύτερη συμβολή από τον περιορισμό των δαπανών μέσω μέτρων μόνιμου χαρακτήρα, όπως η μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, η συγκράτηση των μισθολογικών αυξήσεων και οι μεταβολές στα συνταξιοδοτικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, των οποίων τα δημοσιονομικά αποτελέσματα θα είναι σημαντικά κυρίως μεσοπρόθεσμα. Το μερίδιο των επενδύσεων στις συνολικές δημόσιες δαπάνες προβλέπεται να μειωθεί μόνο ελαφρώς κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το πρόγραμμα.
- (5) Τα δημοσιονομικά αποτελέσματα βάσει των προβλέψεων του προγράμματος βαρύνονται από διάφορα στοιχεία αβεβαιότητας. Πρώτον, η επιτάχυνση της οικονομικής δραστηριότητας είναι πιθανό να είναι χαμηλότερη από τις προβλέψεις λόγω των μέτρων δημοσιονομικής εξυγίανσης και της αναμενόμενης εντατικοποίησης του διεθνούς ανταγωνισμού στις εξαγωγικές αγορές της Πορτογαλίας. Δεύτερον, τα μέτρα με στόχο την αύξηση των εσόδων και τον έλεγχο των δαπανών μπορεί να αποδειχθούν λιγότερο αποτελεσματικά από ό,τι προβλέπεται ή να χρειαστούν περισσότερο χρόνο για να παραγάγουν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η αύξηση των φορολογικών συντελεστών συνεπάγεται μεγαλύτερους κινδύνους φοροδιαφυγής, παρά τα σημαντικά μέτρα που έχουν ληφθεί για την αύξηση της συμμόρφωσης με τις φορολογικές υποχρεώσεις καθώς και τη στενότερη διοικητική συνεργασία για τις διασυνοριακές απάτες με αντικείμενο τον ΦΠΑ. Επί πλέον, τα περισσότερα από τα μέτρα εξοικονόμησης που ανακοινώθηκαν στο επίπεδο των δαπανών δεν έχουν ακόμη κατοχυρωθεί νομοθετικά. Βάσει της παρούσας αξιολόγησης, η κυβέρνηση ίσως κληθεί να τηρήσει τις δεσμεύσεις της για τη λήψη συμπληρωματικών μέτρων ώστε να μην παραμείνει το έλλειμμα πάνω από το όριο του 3 % του ΑΕΠ για μεγαλύτερο διάστημα από ό,τι προβλέπεται. Επιπλέον, ακόμη και αν τηρηθεί η προβλεπόμενη πορεία, η δημοσιονομική στρατηγική του προγράμματος δεν παρέχει επαρκές περιθώριο ασφάλειας ώστε να διασφαλίζεται ότι το έλλειμμα δεν θα υπερβεί το ανώτατο όριο σε περίπτωση κανονικών μακροοικονομικών διακυμάνσεων, τουλάχιστον ως το 2009. Παραμένει επίσης ανεπαρκές ώστε να διασφαλιστεί ο μεσοπρόθεσμος στόχος του συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης για σχεδόν ισοσκελισμένο δημοσιονομικό αποτέλεσμα πριν από το τέλος της καλυπτόμενης περιόδου, παρά τη μείωση του βασικού ελλείμματος μεταξύ 2005 και 2009 κατά περίπου 4 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Μια ανάλυση ευαισθησίας δείχνει ότι, σε περίπτωση αρνητικών μακροοικονομικών εξελίξεων, το έλλειμμα θα εξακολουθεί το 2009 να ανέρχεται στο 3 %, ή να βρίσκεται πολύ κοντά στο όριο αυτό.
- (6) Ο δείκτης του χρέους προς το ΑΕΠ υπερέβη το 2003 την τιμή αναφοράς του 60 % του ΑΕΠ που ορίζεται στη συνθήκη, φθάνοντας το 61,9 % το 2004. Σύμφωνα με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα, αφού ανέλθει στο 66,5 % του ΑΕΠ το 2005, το δημόσιο χρέος θα φθάσει στην ανώτατη τιμή του 67,8 % του ΑΕΠ το 2007, για να μειωθεί σε 64,5 % το 2009. Η εξέλιξη του δημόσιου χρέους ίσως αποδειχθεί λιγότερο ευνοϊκή απ' ό,τι προβλέπεται δεδομένων των κινδύνων που σχετίζονται με την οικονομική δραστηριότητα και τους στόχους της κυβέρνησης για το έλλειμμα, καθώς και της πιθανότητας, όπως κατά το παρελθόν, να υπάρξουν προσαρμογές των αποθεμάτων-ροών που θα επιφέρουν διεύρυνση του χρέους, ιδιαίτερα με τη συσσώρευση χρηματοοικονομικών στοιχείων.
- (7) Όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, η Πορτογαλία φαίνεται να διατρέχει κάποιο κίνδυνο λόγω του προβλεπόμενου μεγάλου δημοσιονομικού κόστους της δημογραφικής γήρανσης. Τα μέτρα διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που έχουν ληφθεί ως σήμερα, ιδιαίτερα στους τομείς των συντάξεων και της υγείας, αναμένεται να αμβλύνουν τις δημοσιονομικές επιπτώσεις από τη γήρανση του πληθυσμού. Ωστόσο, οι μεταρρυθμίσεις αυτές δεν φαίνονται να επαρκούν ώστε να διασφαλίσουν τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Οι μεταρρυθμίσεις που περιγράφονται στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα, ιδίως οι συνταξιοδοτικές διατάξεις για τον δημόσιο τομέα, μπορούν να συμβάλουν προς την κατεύθυνση αυτή εφόσον εφαρμοστούν πλήρως. Η κυβέρνηση έχει παραγγείλει μια έκθεση σχετικά με την αξιολόγηση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

- (8) Συνολικά, οι οικονομικές πολιτικές που περιλαμβάνονται στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα είναι εν μέρει σύμφωνες με τις συστάσεις των Γενικών Προσανατολισμών των Οικονομικών Πολιτικών για τη συγκεκριμένη χώρα στον τομέα των δημόσιων οικονομικών. Όπως είχε συσταθεί, το πρόγραμμα προβλέπει την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, βασιζόμενο σε μεγάλο βαθμό στον έλεγχο των δαπανών, που θα υλοποιηθεί σταδιακά, και αποφεύγοντας την προσφυγή σε έκτακτα ή προσωρινά μέτρα. Επιπλέον, οι προβλέψεις του προγράμματος, εφόσον εφαρμοστούν αυστηρά, αναμένεται να οδηγήσουν στη βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου αποτελέσματος (μη υπολογιζομένων των έκτακτων και προσωρινών μέτρων) κατά περισσότερο από 0,5 % του ΑΕΠ κάθε χρόνο. Ωστόσο, το πρόγραμμα δεν προβλέπει τη μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3 % του ΑΕΠ πριν από το 2008, και η προσπάθεια για τον έλεγχο των δαπανών που έχει προγραμματιστεί δεν επαρκεί ώστε να επιτευχθεί στο τέλος της περιόδου που καλύπτεται από το πρόγραμμα ο μεσοπρόθεσμος στόχος του συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης για σχεδόν ισοσκελισμένο δημοσιονομικό αποτέλεσμα.
- (9) Βάσει των στοιχείων που αφορούν το έλλειμμα και το χρέος για το 2005 και τα επόμενα έτη και τα οποία περιλαμβάνονται στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας, η Επιτροπή κίνησε, στις 22 Ιουνίου, τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος για την Πορτογαλία. Το Συμβούλιο, όταν θα αποφασίσει για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Πορτογαλία, θα απευθύνει επίσης σύσταση για τη διόρθωση του εν λόγω υπερβολικού ελλείμματος. Η σύσταση αυτή θα καθορίζει, μεταξύ άλλων, την προθεσμία για τη διόρθωσή του.

Βάσει της παραπάνω αξιολόγησης, η Πορτογαλία πρέπει:

- i) να περιορίσει την περαιτέρω επιδείνωση της δημοσιονομικής της θέσης το 2005 μέσω της αυστηρής εφαρμογής των διορθωτικών μέτρων που έχουν ανακοινωθεί,
- ii) να ξεκινήσει το συντομότερο δυνατό μια διαρκή προσπάθεια για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος, επιτυγχάνοντας ουσιαστική πρόοδο ήδη από το 2006 την οποία θα ακολουθήσουν αισθητές μειώσεις σε όλα τα επόμενα έτη και εφαρμόζοντας πλήρως τα μέτρα που έχουν προγραμματιστεί για τη μείωση των δημόσιων δαπανών· να αξιοποιήσει όλες τις ευκαιρίες για την επιτάχυνση της μείωσης του δημοσιονομικού της ελλείμματος, ιδίως με τη δημιουργία περιθωρίων που θα επιτρέψουν την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών επιπτώσεων από μια ενδεχομένως χαμηλότερη ανάπτυξη σε σχέση με τις προβλέψεις,
- iii) να θέσει τον δείκτη του ακαθάριστου χρέους σε σαφώς πτωτική πορεία, μεριμνώντας ώστε η εξέλιξη του δημόσιου χρέους να αντικατοπτρίζει την πρόοδο που πραγματοποιείται ως προς τη μείωση του ελλείμματος και αποφεύγοντας τις χρηματοοικονομικές πράξεις που συνεπάγονται διόγκωση του χρέους,
- iv) να ελέγχει σταθερά την εξέλιξη των δαπανών, ενδεχομένως ανακοινώνοντας τον καθορισμό υποχρεωτικών ανώτατων ορίων για ορισμένες κατηγορίες δαπανών στο πλαίσιο ενός φιλόδοξου μεταρρυθμιστικού προγράμματος με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης διατηρησιμότητας των δημόσιων οικονομικών,
- v) να συνεχίσει να εργάζεται για τη βελτίωση της επεξεργασίας των δημοσιονομικών στατιστικών.

Σύγκριση βασικών μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προβλέψεων

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Πραγματικό ΑΕΠ (μεταβολή %)	ΠΣ Ιουν. 2005	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	COM Απρ. 2005	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	ΠΣ Ιαν.2004	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
Πληθωρισμός ΕΝΔΤΚ (%)	ΠΣ Ιουν. 2005	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	COM Απρ. 2005	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	ΠΣ Ιαν. 2004	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Αποτέλεσμα γενικής κυβέρνησης (% του ΑΕΠ)	ΠΣ Ιουν. 2005	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	COM Απρ. 2005	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	ΠΣ Ιαν. 2004 (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Πρωτογενές αποτέλεσμα (% του ΑΕΠ)	ΠΣ Ιουν. 2005	– 0,1	– 3,3	– 1,6	– 0,5	0,7	1,8
	COM Απρ. 2005	– 0,1	– 2,0	– 1,6	—	—	—
	ΠΣ Ιαν. 2004	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Κυκλικά προσαρμοσμένο αποτέλεσμα (% του ΑΕΠ)	ΠΣ Ιουν. 2005 ⁽¹⁾	– 2,2	– 5,3	– 3,8	– 3,1	– 2,3	– 1,4
	COM Απρ. 2005	– 2,0	– 3,9	– 3,7	—	—	—
	ΠΣ Ιαν. 2004 ⁽¹⁾	– 1,7	– 1,3	– 0,9	– 0,7	—	—
Έκτακτα μέτρα (% του ΑΕΠ)	ΠΣ Ιουν. 2005	2,3	0,2	0	0	0	0
	COM Απρ. 2005	2,3	0,3	0	—	—	—
Κυκλικά προσαρμοσμένο αποτέλεσμα αφαιρουμένων των έκτακτων μέτρων (% του ΑΕΠ)	ΠΣ Ιουν. 2005 ⁽¹⁾	– 4,5	– 5,5	– 3,8	– 3,1	– 2,3	– 1,4
	COM Απρ. 2005	– 4,3	– 4,2	– 3,7	—	—	—
Ακαθάριστο δημόσιο χρέος (% του ΑΕΠ)	ΠΣ Ιουν. 2005	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	COM Απρ. 2005	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	ΠΣ Ιαν. 2004 ^(*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Σημείωση:⁽¹⁾ Υπολογισμοί των υπηρεσιών της Επιτροπής με βάση τις πληροφορίες που παρέχονται στο πρόγραμμα^(*) Περιλαμβανομένων των έκτακτων και προσωρινών μέτρων.Πηγές:

Πρόγραμμα σταθερότητας (ΠΣ), εαρινές οικονομικές προβλέψεις των υπηρεσιών της Επιτροπής 2005 (COM), υπολογισμοί των υπηρεσιών της Επιτροπής.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

16 Σεπτεμβρίου 2005

(2005/C 228/02)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,2243	SIT	σλοβενικό τόλαρ	239,46
JPY	ιαπωνικό γιεν	135,78	SKK	σλοβακική κορόνα	38,347
DKK	δανική κορόνα	7,4574	TRY	τουρκική λίρα	1,6420
GBP	λίρα στερλίνα	0,67650	AUD	αυστραλιανό δολάριο	1,5933
SEK	σουηδική κορόνα	9,3305	CAD	καναδικό δολάριο	1,4487
CHF	ελβετικό φράγκο	1,5510	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	9,5008
ISK	ισλανδική κορόνα	75,83	NZD	νεοζηλανδικό δολάριο	1,7347
NOK	νορβηγική κορόνα	7,7945	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	2,0553
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	KRW	νοτιοκορεατικό γουόν	1 257,97
CYP	κυπριακή λίρα	0,5729	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	7,7981
CZK	τσεχική κορόνα	29,073	CNY	κινεζικό γιουάν	9,9010
EEK	εσθονική κορόνα	15,6466	HRK	κροατικό κούνα	7,4345
HUF	ουγγρικό φιορίνι	245,32	IDR	ινδονησιακή ρουπία	12 426,65
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4528	MYR	μαλαισιανό ρίγκιτ	4,615
LVL	λεττονικό λατ	0,6960	PHP	πέσο Φιλιππινών	68,775
MTL	μαλτέζικη λίρα	0,4293	RUB	ρωσικό ρούβλι	34,6980
PLN	πολωνικό ζλότι	3,8827	THB	ταϊλανδικό μπατ	50,178
RON	ρουμανικό λεί	3,4754			

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Ανακοίνωση έναρξης μιας διαδικασίας εξέτασης σχετικά με τα εμπόδια στο εμπόριο κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου, τα οποία συνίστανται σε μέτρα και πρακτικές της Ινδίας που επηρεάζουν το εμπόριο οίνων και οινοπνευματωδών ποτών

(2005/C 228/03)

Στις 20 Ιουλίου 2005 έφθασε μία καταγγελία στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (στο εξής «ο κανονισμός»).

1. Οι καταγγέλλοντες

Την καταγγελία την υπέβαλαν από κοινού η CEEV (Comité européen des entreprises vins) και η CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux).

Η CEPS είναι το όργανο που εκπροσωπεί στην ΕΕ τους παραγωγούς οινοπνευματωδών ποτών. Τα μέλη της είναι 38 εθνικές ενώσεις που εκπροσωπούν τον σχετικό κλάδο 21 κρατών μελών της ΕΕ. Η CEEV είναι το όργανο που εκπροσωπεί στην ΕΕ τις εθνικές ενώσεις των κρατών μελών της ΕΚ οι οποίες εκπροσωπούν τις βιομηχανίες παραγωγής ή εμπορίας οίνων, αρωματικών οίνων, αφρωδών οίνων, λικέρ καθώς και άλλων αμπελουργικών προϊόντων. Περιλαμβάνει 12 εθνικές ενώσεις συν την Ελβετία.

Η CEEV και η CEPS είναι ενώσεις οι οποίες ενεργούν εξ ονόματος μιας ή περισσότερων κοινοτικών εταιρειών κατά την έννοια των άρθρων 4 παράγραφος 1 και 2 παράγραφος 6 του κανονισμού.

2. Το προϊόν

Τα προϊόντα της ΕΕ που επηρεάστηκαν από τα εν λόγω μέτρα της Ινδίας είναι οι οίνοι, τα βερμούτ, οι αρωματικοί οίνοι και τα οινοπνευματώδη ποτά που κατατάσσονται στις κλάσεις 2204, 2205, 2206 και 2208 της ΣΟ. Περιλαμβάνουν τους ήρεμους και τους αφρώδεις οίνους, τα βερμούτ και άλλους ενισχυμένους οίνους, όπως είναι το port και το sherry, καθώς και τα αλκοολούχα ποτά που προκύπτουν από την απόσταξη πρώτων υλών γεωργικής προέλευσης, όπως είναι τα διάφορα αποστάγματα και τα αποστάγματα οίνου, τα ουίσκι, το τζιν, η βότκα, το ρούμι και τα λικέρ.

Εντούτοις, η εξέταση που ξεκινά η Επιτροπή ενδέχεται να καλύψει και άλλα προϊόντα, ειδικά αυτά τα οποία θα γνωστοποιήσουν τα ίδια τα ενδιαφερόμενα μέρη εντός της προθεσμίας που προβλέπεται παρακάτω (βλέπε σημείο 8) και θα μπορέσουν να αποδείξουν ότι θίγονται από τις καταγγελλόμενες πρακτικές.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 3286/94 της 22ας Δεκεμβρίου 1994 που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ιδίως αυτών που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 71). Ο κανονισμός αυτός τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 356/95 (ΕΕ L 41 της 23.2.1995, σ. 3).

3. Αντικείμενο

Η καταγγελία αφορά τρεις διαφορετικές πτυχές του νομικού καθεστώτος της Ινδίας σχετικά με τους εισαγόμενους οίνους και τα εισαγόμενα οινοπνευματώδη ποτά:

α) Πρόσθετος δασμός

Σύμφωνα με το ινδικό δίκαιο το δικαίωμα επιβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης στα οινοπνευματώδη ποτά το έχουν οι 26 κυβερνήσεις του ινδικού κράτους. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβάλλεται καταρχήν μόνο στα προϊόντα τα οποία έχουν υποστεί επεξεργασία στην Ινδία. Κατά συνέπεια οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης δεν επιβάλλονται καταρχήν στις εισαγωγές εμφιαλωμένων οίνων και οινοπνευματωδών ποτών. Φορολογούνται μόνο η εγχώρια παραγωγή καθώς και οι ποσότητες που εισάγονται χύμα και εμφιαλώνονται στην Ινδία (διαφέρουν σημαντικά οι φορολογικοί συντελεστές που εφαρμόζουν οι 26 κυβερνήσεις του ινδικού κράτους).

Την 1η Απριλίου 2001 η Ινδία, με την κοινοποίηση αριθ. 37/2001 βάσει του τμήματος 3 του νόμου περί τελωνειακών δασμών, επέβαλε έναν πρόσθετο ομοσπονδιακό δασμό στους εισαγόμενους οίνους και στα εισαγόμενα οινοπνευματώδη ποτά ως αντιστάθμιση των ειδικών φόρων κατανάλωσης που καταβάλλονται ή οφείλονται σε κρατικό επίπεδο για τα εγχώρια προϊόντα. Σύμφωνα με το τμήμα 3 του νόμου περί τελωνείων ο ομοσπονδιακός πρόσθετος δασμός πρέπει να είναι «ίσος» με τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που επιβάλλεται στα εγχώρια προϊόντα. Ο πρόσθετος δασμός επιβάλλεται επί της αξίας και έχει διάφορους συντελεστές. Σύμφωνα με την ανακοίνωση των τελωνείων αριθ. 32/2003 της 1ης Μαρτίου 2003 οι τρέχοντες συντελεστές του πρόσθετου δασμού που επιβάλλεται στους εισαγόμενους οίνους είναι 75 %, 50 % και 20 % (ανάλογα με την αξία των εισαγωγών) και για τα εισαγόμενα οινοπνευματώδη ποτά είναι 150 %, 100 % και 25 % (και πάλι ανάλογα με την αξία των εισαγωγών).

β) Κρατικοί ειδικοί φόροι κατανάλωσης και άλλοι φόροι

Όπως προαναφέρθηκε τα ινδικά κράτη δεν έχουν το δικαίωμα να επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στους εισαγόμενους εμφιαλωμένους οίνους και στα εισαγόμενα εμφιαλωμένα οινοπνευματώδη ποτά. Εντούτοις οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι διάφορα κράτη επιβάλλουν παρόλα αυτά ειδικούς φόρους κατανάλωσης ή παρόμοιους φόρους —με διαφορετικά ονόματα και με διάφορους συντελεστές— στις πωλήσεις εισαγόμενων οίνων και οινοπνευματωδών ποτών. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες ορισμένοι από αυτούς τους (ειδικούς φόρους κατανάλωσης και άλλους) φόρους επιβάλλονται μάλιστα μόνο στα εισαγόμενα προϊόντα ή είναι υψηλότεροι για τα εισαγόμενα προϊόντα σε σχέση με τα εγχώρια προϊόντα.

γ) Κρατικοί περιορισμοί των εισαγωγών

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι επτά ινδικά κράτη εφαρμόζουν πολιτική *de facto* απαγόρευσης των εισαγωγών οίνων και οινοπνευματωδών ποτών.

4. Ισχυρισμοί περι εμποδίων στο εμπόριο

Οι καταγγέλλοντες θεωρούν ότι τα μέτρα και οι πρακτικές που περιγράφονται στο σημείο 3 συνιστούν εμπόδια στο εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού.

α) Πρόσθετος δασμός

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται καταρχάς ότι ο ομοσπονδιακός πρόσθετος δασμός πρέπει να θεωρείται ως εισαγωγικός δασμός (ή άλλος δασμός ή επιβάρυνση) που επιβάλλεται κατά παράβαση των υποχρεώσεων της Ινδίας βάσει του άρθρου II της συμφωνίας GATT 1994 σε συνδυασμό με το παράρτημά της που αφορά τους δασμούς. Ως προς το θέμα αυτό στην καταγγελία αναφέρεται ότι σύμφωνα με τις δασμολογικές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Ινδία έναντι του ΠΟΕ ο ανώτατος δασμός και η ανώτατη επιβάρυνση που μπορεί να επιβάλει η Ινδία στους οίνους και στα οινοπνευματώδη ποτά ανέρχονται στο 150 %. Όλοι οι εισαγόμενοι οίνοι και όλα τα εισαγόμενα οινοπνευματώδη προϊόντα υπόκεινται στο βασικό εισαγωγικό δασμό ύψους 150 % (για τα οινοπνευματώδη ποτά) και 100 % (για τους οίνους). Ο ομοσπονδιακός πρόσθετος δασμός επιβάλλεται επιπλέον αυτών των δασμών. Κατά συνέπεια στο βαθμό που ο ομοσπονδιακός πρόσθετος δασμός θεωρείται ως εισαγωγικός δασμός (ή άλλος δασμός ή επιβάρυνση) ο συνολικός δασμός για όλα τα οινοπνευματώδη ποτά και για όλους τους οίνους (εκτός από τους πολύ ακριβούς) (!) υπερβαίνει τον παγιοποιημένο δασμολογικό συντελεστή του 150 %. Επιπλέον οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι ο ομοσπονδιακός πρόσθετος δασμός δεν πρέπει να θεωρείται ως «ισοδύναμος προς έναν εγχώριο φόρο» κατά την έννοια του άρθρου II.2(α) και για το λόγο αυτό δεν μπορεί να αιτιολογηθεί με βάση αυτή τη διάταξη.

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται επίσης ότι ο ομοσπονδιακός πρόσθετος δασμός συνιστά σαφώς λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση των εισαγόμενων οίνων και οινοπνευματωδών ποτών σε σχέση με τη μεταχείριση των «συναφών» (ή «άμεσα ανταγωνιστικών ή υποκατάστατων») προϊόντων εθνικής καταγωγής κατά παράβαση του άρθρου III.2 της συμφωνίας GATT του 1994. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται συνεπώς ότι, ενώ τα εισαγόμενα οινοπνευματώδη ποτά δεν υπόκεινται γενικά σε κρατικούς ειδικούς φόρους κατανάλωσης, το ποσοστό του ομοσπονδιακού πρόσθετου δασμού υπερβαίνει αισθητά το ύψος του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στην πώληση εγχώριων οινοπνευματωδών ποτών στα περισσότερα ινδικά κράτη.

Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες οι εισαγόμενοι οίνοι και τα εισαγόμενα οινοπνευματώδη ποτά φορολογούνται επίσης υπερβολικά, εάν συγκριθούν αφενός το άθροισμα του ομοσπονδιακού πρόσθετου δασμού και των άλλων έμμεσων φόρων που επιβάλλονται σε κρατικό επίπεδο στις πωλήσεις εισαγόμενων

οίνων και οινοπνευματωδών ποτών και αφετέρου το άθροισμα του ειδικού φόρου κατανάλωσης και των άλλων έμμεσων φόρων που επιβάλλονται σε κρατικό επίπεδο στους εγχώριους οίνους και στα εγχώρια οινοπνευματώδη ποτά.

β) Κρατικοί ειδικοί φόροι κατανάλωσης και άλλοι φόροι

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι, παρόλο ότι τα ινδικά κράτη δεν έχουν το δικαίωμα να επιβάλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στους εισαγόμενους εμφιαλωμένους οίνους και στα εμφιαλωμένα οινοπνευματώδη ποτά, ορισμένα κράτη επιβάλλουν εντούτοις είτε ειδικούς φόρους κατανάλωσης είτε παρόμοιους φόρους —με διαφορετικά ονόματα και με διάφορους συντελεστές— στις πωλήσεις εισαγόμενων οίνων και οινοπνευματωδών ποτών. Ισχυρίζονται δηλαδή ότι τουλάχιστον δεκατρία ινδικά κράτη επιβάλλουν είτε ειδικούς φόρους κατανάλωσης ή άλλους φόρους οι οποίοι θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως εναλλακτικοί τρόποι άντλησης εσόδων από εισαγόμενα προϊόντα καθώς δεν έχουν το δικαίωμα να επιβάλλουν ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες ορισμένοι από αυτούς τους φόρους (ειδικοί φόροι κατανάλωσης ή άλλοι φόροι) είτε επιβάλλονται μόνο στα εισαγόμενα προϊόντα είτε είναι υψηλότεροι για τα εισαγόμενα προϊόντα σε σχέση με τα εγχώρια προϊόντα κατά παράβαση του άρθρου III.2 της συμφωνίας GATT του 1994.

γ) Κρατικοί περιορισμοί των εισαγωγών

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι εφτά ινδικά κράτη εφαρμόζουν πολιτική *de facto* απαγόρευσης των εισαγωγών οίνων και οινοπνευματωδών ποτών κατά παράβαση του άρθρου III.4 ή XI.1 της συμφωνίας GATT του 1994.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που υπεβλήθησαν, η καταγγελία περιλαμβάνει επαρκή εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη εμποδίων στο εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού.

5. Ισχυρισμός περι αρνητικών επιπτώσεων στο εμπόριο

Οι γνωστές μάρκες δυτικών οινοπνευματωδών ποτών που καταναλώθηκαν στην Ινδία κατά το 2004 εκτιμήθηκαν από την International Wine & Spirits Record (IWSR) σε 87 εκατομμύρια κιβώτια των 9 λίτρων, γεγονός που την καθιστά μία από τις μεγαλύτερες αγορές οινοπνευματωδών ποτών στον κόσμο. Τα 550 000 από αυτά τα κιβώτια ήταν εισαγόμενα οινοπνευματώδη ποτά ενώ τα υπόλοιπα (99,4 %) ήταν το εγχώριως παραγόμενο «Indian Made Foreign Liquor» (IMFL). Το 2004 η ΕΕ εξήγαγε στην Ινδία οινοπνευματώδη ποτά αξίας 23 211 000 ευρώ περίπου.

Η ινδική αγορά οίνου παρουσίασε μικρή αλλά σταθερή αύξηση κατά την τελευταία δεκαετία. Το 2004 είχε εκτιμηθεί ότι απορροφούσε 667 000 κιβώτια των εννιά λίτρων εκ των οποίων οι 96 000 ή το 14 % εισάγονταν. Το 2004 η ΕΕ εξήγαγε στην Ινδία οίνους αξίας 4 167 000 ευρώ περίπου.

(!) Δηλαδή οίνοι που εισάγονται σε τιμές *cif* που υπερβαίνουν τα 100 δολάρια ανά κιβώτιο (12 φιάλες) στο οποίο επιβάλλεται ο χαμηλότερος δασμός (20 % ανάλογα με την αξία).

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι οι πρακτικές που αποτελούν αντικείμενο της καταγγελίας παρεμποδίζουν σημαντικά την πρόσβαση στην ινδική αγορά και φέρνουν σε μειονεκτική θέση όσον αφορά τον ανταγωνισμό τους εισαγόμενους οίνους και τα οиноπνευματώδη ποτά σε σύγκριση με τα εγχωρίως παραγόμενα προϊόντα και παρεμποδίζουν τη φυσιολογική αύξηση της κατανάλωσης εισαγόμενων οίνων και οиноπνευματωδών ποτών στην Ινδία.

Οι καταγγέλλοντες επισημαίνουν επίσης ότι, μετά την κατάργηση των ομοσπονδιακών ποσοτικών περιορισμών στις εισαγωγές το 2001 και την αντικατάστασή τους με τα μέτρα που αφορά η καταγγελία τους, ο όγκος των εισαγωγών οиноπνευματωδών ποτών μειώθηκε κατά 60 έως 70 % περίπου κατά τη διάρκεια της περιόδου Απριλίου-Αυγούστου 2001 σε σύγκριση με την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, επειδή τα προϊόντα που προορίζονταν για τον τουριστικό κλάδο απετέλεσαν αντικείμενο φορολογικής επιβάρυνσης η οποία τα έβγαλε ουσιαστικά εκτός αγοράς. Οι καταγγέλλοντες επισημαίνουν επίσης ότι στις περιπτώσεις που έγιναν εν συνεχεία ορισμένες φοροαπαλλαγές για προϊόντα που επωλούντο σε ορισμένες κατηγορίες ξενοδοχείων και εστιατορίων ο όγκος των εισαγόμενων οίνων και οиноπνευματωδών ποτών αυξήθηκε σημαντικά. Το γεγονός αυτό δείχνει ότι τα φορολογικά μέτρα που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας παρεμποδίζουν την αύξηση της διείσδυσης των οίνων και οиноπνευματωδών ποτών της ΕΕ στην ινδική αγορά.

Οι καταγγέλλοντες αναφέρονται επίσης και σε ποσά σχετικά με την τυπική διείσδυση στην αγορά εισαγόμενων οиноπνευματωδών ποτών σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες παρόμοιες σε μεγάλο βαθμό με την Ινδία, τα οποία δείχνουν ότι οι εμπορικοί φραγμοί που αντιμετωπίζει η βιομηχανία οиноπνευματωδών ποτών της ΕΕ στην Ινδία είναι ιδιαίτερα προβληματικοί.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η καταγγελία περιέχει επαρκή εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία περί δυσμενών συνεπειών στο εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 4 του κανονισμού.

6. Κοινοτικό ενδιαφέρον

Η βιομηχανία οиноπνευματωδών ποτών της ΕΕ που εκπροσωπείται από την CEPS εξάγει ετησίως προϊόντα των οποίων η αξία εκτιμάται σε πάνω από 5 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως προς 150 χώρες. Ο τομέας των οиноπνευματωδών ποτών απασχολεί άμεσα 50 000 ανθρώπους περίπου και έμμεσα άλλες 250 000. Οι εξαγωγές οίνων από την ΕΕ προς τρίτες χώρες ανέρχονται σε 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ που αντιστοιχούν σε 12,5 δισεκατομμύρια εκατόλιτρα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι θα πρέπει να εξασφαλιστούν συνθήκες ισότιμου ανταγωνισμού στις αγορές των τρίτων χωρών για τις

εξαγωγικές μας βιομηχανίες, ειδικά όσον αφορά τους εγχώριους φόρους. Η δασμολογική προστασία δεν θα πρέπει να αντικατασταθεί από άλλους προστατευτικούς φραγμούς που παραβιάζουν τις διεθνείς δεσμεύσεις. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τα οиноπνευματώδη ποτά, τα οποία πλήττονται από τη μεγάλη φορολογική επιβάρυνση η οποία προκύπτει από τη σώρευση των ειδικών φόρων κατανάλωσης και των φόρων προστιθέμενης αξίας.

Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων θεωρείται ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να ξεκινήσει μια διαδικασία εξέτασης.

7. Διαδικασία

Η Επιτροπή, αφού έκρινε κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή που συνεστήθη βάσει του κανονισμού, ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την έναρξη διαδικασίας εξέτασης για να εκτιμηθούν τα επίμαχα νομικά και πραγματικά περιστατικά και ότι η διαδικασία αυτή είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, άρχισε την εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να αναγγεληθούν και να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους για συγκεκριμένα θέματα στα οποία αναφέρεται η καταγγελία υποβάλλοντας αποδεικτικά στοιχεία.

Επιπλέον, η Επιτροπή θα προβεί σε ακρόαση των μερών που θα το ζητήσουν εγγράφως όταν αναγγεληθούν, υπό την προϋπόθεση ότι θα τα αφορά πρωτίστως το αποτέλεσμα της διαδικασίας.

Η παρούσα ανακοίνωση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού.

8. Προθεσμία

Οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την παρούσα υπόθεση και οποιοδήποτε αίτημα για ακρόαση πρέπει να διαβιβαστούν εγγράφως στην Επιτροπή εντός 30 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Φαξ: (32-2) 299 32 64

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ
Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(2005/C 228/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 19.1.2005

Τίτλος: Φοροαπαλλασσόμενες επιχειρήσεις στο Γιβραλτάρ

Στόχος: Offshore

Νομική βάση: The Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967

Διάρκεια: Απεριόριστη

Άλλες πληροφορίες: Σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή αποφάσισε να προτείνει κατάλληλα μέτρα σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. Ε 7/2002 — Ηνωμένο Βασίλειο: Φοροαπαλλαγή επιχειρήσεων στο Γιβραλτάρ.

Τα κατάλληλα μέτρα έγιναν δεκτά στις 18.2.2005

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

102,3 εκατ. EUR από τους πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και 34,1 εκατ. EUR από τους πόρους της κρατικής συνεισφοράς

Ένταση ή ποσό: Ενισχύσεις για αρχικές επενδύσεις — έως 50 % ΚΙΕ των επιλέξιμων δαπανών συν 15 % ακαθάριστα προσαύξηση για ΜΜΕ.

Άλλες επενδύσεις — μέγιστη ενίσχυση όπως στην περίπτωση των αρχικών επενδύσεων συν 10 % ΚΙΕ (15 % ακαθάριστα προσαύξηση για ΜΜΕ)· έως 50 % ΚΙΕ των επιλέξιμων δαπανών ή έως 40 % ΚΙΕ (συν 10 %) και 10 % ακαθάριστα προσαύξηση για ΜΜΕ

Διάρκεια: Από το 2005 έως τις 31.12.2006

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έγκρισης: 1.6.2005

Κράτος μέλος: Πολωνία [Ολόκληρη η πολωνική επικράτεια του επιπέδου NUTS 2)

Αριθμός ενίσχυσης: N 20/2005

Τίτλος: Καθεστώς ενισχύσεων περιφερειακού και οριζόντιου χαρακτήρα με στόχο τη μείωση των εκπομπών από εγκαταστάσεις αποτέφρωσης καυσίμων

Στόχος: Περιφερειακή και περιβαλλοντική ενίσχυση. Σχόλια: Ενισχύσεις για νέες επενδύσεις. Ενισχύσεις για άλλες επενδύσεις εκτός των αρχικών επενδύσεων

Νομική βάση: Z dnia 20 kwietnia 2004. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielania pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Προϋπολογισμός: 489,8 εκατ. PLZ από τους πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και 163,3 εκατ. PZL από τους πόρους της κρατικής συνεισφοράς

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 27.7.2005

Κράτος μέλος: Κάτω Χώρες

Αριθμός ενίσχυσης: N 85/2005

Τίτλος: «Εξυγίανση του εδάφους βιομηχανικών χώρων που έχουν ρυπανθεί».

Παράταση και τροποποίηση του ισχύοντος καθεστώτος ενισχύσεων N 520/2001

Στόχος: Επιδοτήσεις για την εξυγίανση των βιομηχανικών χώρων που έχουν ρυπανθεί

Νομική βάση: «Besluit financiële bepalingen bodemsanering»

Προϋπολογισμός: Επιχορηγήσεις ύψους 1,13 δισεκατ. EUR

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 15 % έως 60 % (σε περίπτωση ΜΜΕ, 70 %)

Διάρκεια: Έως τις 31.12.2007

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έγκρισης: 31.8.2004

Κράτος μέλος: Ισπανία

Αριθμός ενίσχυσης: N 252/2004

Τίτλος: Πρόγραμμα για την προώθηση ανθρώπινου δυναμικού στην E&A

Στόχος: Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη (Όλοι οι τομείς)

Νομική βάση: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: «Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales»

Προϋπολογισμός: 33 600 000 EUR

Ένταση ή ποσό: Για βιομηχανική έρευνα, η μέγιστη ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης είναι 50 %. Για δραστηριότητες προανταγωνιστικής ανάπτυξης, η μέγιστη ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης είναι 25 %. Έκτακτη προσαύξηση 10 % για ΜΜΕ. Για μελέτες σκοπιμότητας πριν από βιομηχανική έρευνα και δραστηριότητες προανταγωνιστικής ανάπτυξης, οι μέγιστες ακαθάριστες εντάσεις ενίσχυσης είναι αντίστοιχα 75 % και 50 %. Έκτακτη προσαύξηση 10 % για περιοχές του άρθρου 87(3)(α)

Διάρκεια: 1.7.2004-31.12.2007

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έγκρισης: 20.7.2005

Κράτος μέλος: Κάτω Χώρες

Αριθμός ενίσχυσης: N 253/2005

Τίτλος: Απόφαση ότι το μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση. Εγγύηση

Στόχος: Ναυπηγική βιομηχανία

Νομική βάση: Besluit houdende regels inzake de verstrekking van borgstellingen ter zake van kredieten voor scheepsnieuwbouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 16.10.2002

Κράτος μέλος: Ηνωμένο Βασίλειο [Σκωτία]

Αριθμός ενίσχυσης: N 317/2002

Τίτλος: Scottish Property Support — Bespoke Development Scheme

Στόχος: Στήριξη της ανάπτυξης εγκαταστάσεων και κτιρίων για εμπορικούς σκοπούς από τον ιδιωτικό τομέα

Νομική βάση: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 N°126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Προϋπολογισμός: 20-23 εκατ. GBP κατ' έτος

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Ανώτατο όριο έντασης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001

Διάρκεια: Έως τις 31.12.2006

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έγκρισης: 9.12.2004

Κράτος μέλος: Γαλλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 359/2004

Τίτλος: Τροποποίηση του καθεστώτος «Μαρτινίκα 2000-2006: Επιδότηση επιτοκίου»

Νομική βάση: DOCUP 2000-2006 Martinique

Στόχος: Στόχος του καθεστώτος ενισχύσεων είναι η βελτίωση της αποδοτικότητας των ΜΜΕ μέσω της ελάφρυνσης των οικονομικών βαρών που συνδέονται με επενδυτικά σχέδια

Προϋπολογισμός: 3 260 000 EUR

Διάρκεια: Έως το τέλος του 2006

Άλλα στοιχεία: Η τροποποίηση συνίσταται στην επέκταση του καθεστώτος σε όλους τους κλάδους εκτός από τους ευαίσθητους τομείς, τους τομείς της αλιείας και της γεωργίας (παράρτημα I) και στη μείωση του προϋπολογισμού

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ
Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(2005/C 228/05)

Ημερομηνία έγκρισης: 11.5.2005

Κράτος μέλος: Πολωνία (Łódzkie)

Αριθμός ενίσχυσης: N 90/2005

Τίτλος: Καθεστώς περιφερειακών ενισχύσεων που χορηγούνται από το Δήμο Łódź σε επιχειρηματίες

Νομική βάση: Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r., Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łodzi

Στόχος: Περιφερειακή ενίσχυση

Σχόλια: Ενισχύσεις υπέρ των επενδύσεων και της δημιουργίας απασχόλησης που συνδέεται με τις επενδύσεις

Προϋπολογισμός: 6 000 000 PLN (1 500 000 EUR)

Ένταση ή ποσό: Ακαθάριστα: 50 %

Σχόλια: 15 % προσαύξηση για ΜΜΕ· 30 % του 50 % για επενδύσεις στον τομέα των μηχανοκίνητων οχημάτων εφόσον το ποσό της ενίσχυσης είναι > 5 εκατ. EUR

Διάρκεια: Από το 2005 έως τις 31.12.2006

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 64,3 δις HUF (255 εκατ EUR)

Διάρκεια: 7 έτη

Άλλες πληροφορίες: ετήσια κοινοποίηση για τα έτη από το 2007 έως το 2010 και ετήσια έκθεση. Η έκθεση για το 2004 πρέπει να υποβληθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία της απόφασης: 7.6.2005

Κράτος μέλος: Σλοβακική Δημοκρατία

Αριθμός ενίσχυσης: N 168/2005

Τίτλος: κρατική ενίσχυση Hornonitrianske bane Prievidza

Στόχος: Επιβαρύνσεις του παρελθόντος στον τομέα του άνθρακα

Νομική βάση: Zákon SR č. 523/2004; smernica MH SR č. 10/2003; zákon SR č. 231/1999; νόμος č. 1/2005 MH SR

Προϋπολογισμός: SKK 24 000 000 (630 651 EUR)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: SKK 24 000 000,00 (630 651 EUR)

Διάρκεια: έτος 2004

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 22.6.2005

Κράτος μέλος: Ουγγαρία

Αριθμός ενίσχυσης: N 92/2005

Τίτλος: Σχέδιο αναδιάρθρωσης στον κλάδο του άνθρακα στην Ουγγαρία κατά την περίοδο 2004-2010

Στόχος: Ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού μέσω της παραγωγής άνθρακα

Νομική βάση: A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet

Προϋπολογισμός: 64,3 δις HUF (255 εκατ. EUR)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 22.6.2005

Κράτος μέλος: Γερμανία

Αριθμός ενίσχυσης: N 320/2004

Τίτλος: Σχέδιο αναδιάρθρωσης στο γερμανικό κλάδο άνθρακα κατά την περίοδο 2006-2010

Στόχος: Ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού μέσω της παραγωγής άνθρακα

Νομική βάση: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz über die Bergmannsprämie von 1956

Προϋπολογισμός: 12 δισεκατομμύρια EUR

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 12 δισεκατομμύρια EUR

Διάρκεια: 5 έτη

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια κοινοποίηση και ετήσια έκθεση

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 14.6.2005

Κράτος μέλος: Ιταλία [Φρίουλι — Βενέτσια Τζούλια]

Αριθμός ενίσχυσης: N 433/2004

Τίτλος: Στήριξη των επιχειρήσεων με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος

Στόχος: Το παρόν καθεστώς ενισχύσεων έχει ως στόχο τη βελτίωση της προστασίας του περιβάλλοντος με τη μείωση των ρυπογόνων εκπομπών και της ηχορύπανσης, καθώς και με τη μείωση των βιομηχανικών αποβλήτων μέσω της επαναχρησιμοποίησής τους στον κύκλο παραγωγής

Νομική βάση: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. «L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente»

Προϋπολογισμός: 0,761 εκατ. EUR

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 15 % των επιλέξιμων δαπανών υπέρ των ΜΜΕ προκειμένου να συμμορφωθούν με τα νέα υποχρεωτικά κοινοτικά πρότυπα εντός προθεσμίας τριών ετών από την έγκρισή τους.

30 % των επιλέξιμων δαπανών για επενδύσεις που υπερβαίνουν τα κοινοτικά πρότυπα (+ 5 % στις ζώνες του άρθρου 87.3γ ή + 10 % για ΜΜΕ)

Διάρκεια: 31 Δεκεμβρίου 2005

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 16.3.2005

Κράτος μέλος: Αυστρία

Αριθμός ενίσχυσης: N 622/2003

Τίτλος: Ταμείο για την υιοθέτηση της ψηφιακής τεχνολογίας (Digitalisierungsfonds)

Στόχος: Στήριξη και διευκόλυνση της εισαγωγής τεχνολογιών ψηφιακών αναμεταδόσεων και της μετάβασης από την αναλογική στην ψηφιακή τηλεόραση στην Αυστρία

Νομική βάση: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2.9.2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30.7.2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1.8.2004) eingeführt

Προϋπολογισμός: 7,5 εκατ. EUR ετησίως

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 50 %

Διάρκεια: Μορφή της ενίσχυσης: Επιχορηγήσεις.

Δεν προσδιορίζεται, επανεξέταση μετά από 2 έτη, στην πράξη χρονικά περιορισμένη χρηματοδότηση των σχεδίων: Άλλες πληροφορίες

Οι τελικοί προϋπολογισμοί και τα ποσά των ενισχύσεων εξαρτώνται από τα αποτελέσματα πρόσκλησης υποβολής προτάσεων και από τους διαθέσιμους κρατικούς πόρους

Το πρωτότυπο κείμενο της απόφασης, από το οποίο αφαιρέθηκαν όλες οι εμπιστευτικές πληροφορίες, βρίσκεται στον ιστότοπο:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ — ΓΑΛΛΙΑ

Κρατική ενίσχυση C 23/2005 (πρώην NN 8/2004, πρώην N515/2003) — Ενισχύσεις στον τομέα της επεξεργασίας υπολειμμάτων σφαγίων το 2003

Ανακοίνωση για δημοσίευση στην ΕΕ με γνώμονα το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

(2005/C 228/06)

Με την επιστολή της 5ης Ιουλίου 2005, η οποία αναδημοσιεύεται στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη στη γλώσσα στην οποία το κείμενό της θεωρείται αυθεντικό, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γαλλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την προαναφερθείσα ενίσχυση.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά την ενίσχυση για την οποία η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural
Direction H2
Bureau: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Τηλεομοιοτυπία: (32-2) 296 76 72.

Οι εν λόγω παρατηρήσεις θα κοινοποιηθούν στη Γαλλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, διευκρινίζοντας τους σχετικούς λόγους.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο γαλλικός νόμος αριθ. 96-1139, της 26ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη συγκέντρωση και τη διάθεση των σφαγίων ζώων και των αποβλήτων των σφαγίων, προβλέπει την φοροαπαλλαγή των επιχειρήσεων που πωλούν κρέας στη λιανική, των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών είναι μικρότερος από 5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (!). Η εν λόγω φοροαπαλλαγή δεν αφορά τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιείται από τις πωλήσεις κρέατος, αλλά τον συνολικό κύκλο εργασιών από πωλήσεις. Η φοροαπαλλαγή, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, εξακολούθησε να ισχύει το 2003 και αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

Αξιολόγηση

Στην παρούσα φάση, εγείρονται αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με την κοινή αγορά, για τους ακόλουθους λόγους:

- Η απαλλαγή από την καταβολή του φόρου επεξεργασίας υπολειμμάτων σφαγίων φαίνεται, στην παρούσα φάση, να συνεπάγεται απώλεια πόρων για το κράτος η οποία δεν φαίνεται να δικαιολογείται ούτε από τη φύση, ούτε από την οικονομία του φορολογικού συστήματος. Πράγματι, σύμφωνα με πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, η απαλλαγή δεν αφορά τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε από τις πωλήσεις κρέατος, αλλά τον συνολικό κύκλο εργασιών από πωλήσεις. Η εν λόγω φοροαπαλλαγή φαίνεται στην παρούσα φάση να συνιστά πλεονέκτημα ικανό να αποτελέσει κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.
- Η εν λόγω φοροαπαλλαγή φαίνεται να μην περιλαμβάνει παροχή κινήτρων, ούτε αντισταθμίσεις από τους δικαιούχους. Έτσι, εκτός από εξαιρέσεις που προβλέπονται ρητά από την

κοινοτική νομοθεσία ή από τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, οι μονομερείς κρατικές ενισχύσεις που απλώς προορίζονται για τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών, χωρίς όμως να συμβάλλουν με κανένα τρόπο στην ανάπτυξη του τομέα, και κυρίως αυτές που χορηγούνται με βάση μόνο την τιμή, την ποσότητα, τη μονάδα παραγωγής ή τη μονάδα των μέσων παραγωγής, εξομοιώνονται με ενισχύσεις λειτουργίας, οι οποίες δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.
2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

(!) Το εν λόγω κατώφλιο, το οποίο αρχικά ήταν 2,5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, αυξήθηκε σε 5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 2001.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection ⁽²⁾.
 4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations pertinentes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
 5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage
 6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
 7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.
- ## II. DESCRIPTION
8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
 9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
 10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
 - de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;
 - de salaisons, produits de charcuterie, saindoux, conserves de viandes et abats transformés;
 - d'aliments pour animaux à base de viandes et d'abats.
 11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF) ⁽³⁾ (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications visaient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en dérivent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
 12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropres à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
 13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4ème partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
 14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF ⁽⁴⁾. Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

⁽²⁾ Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

⁽³⁾ Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

⁽⁴⁾ Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

II.a) **Farines animales et déchets d'abattoir**

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

— pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;

— pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 ⁽⁵⁾.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) **Animaux trouvés morts**

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

⁽⁵⁾ En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropres à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifié et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menace de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins ⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité ⁽⁷⁾.
29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil ⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil ⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil ⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande de volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil ⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliserait un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles ⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs ⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerner aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.

III.2 a) Animaux trouvés morts

41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoit que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.
45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides

d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.

46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) *Farines animales et déchets d'abattoir*

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériels, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériels à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir la prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) *Le financement des aides sous a) et b)*

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarissage) ⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclu, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire ⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe dite d'abattage a été instituée ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allègement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.
67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ)

Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία

(2005/C 228/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 9 Σεπτεμβρίου 2005, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με την οποία οι επιχειρήσεις Wielkopolskie Zakłady Tłuszczowe ADM Szamotuły Sp. z o.o. («ADM Poland», Πολωνία), που ανήκει στον όμιλο ADM, και Cefetra B.V. («Cefetra», Κάτω Χώρες) αποκτούν με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου κοινό έλεγχο της επιχείρησης Bałtycki Terminal Zbożowy sp. z o.o. («BTZ», Πολωνία), που επί του παρόντος τελεί υπό τον έλεγχο του Οργανισμού Λιμένος Gdynia, με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για την ADM Poland: παραγωγή ελαίων, ιδίως κραμβελαίου,
- για την Cefetra: εμπορία πρώτων υλών σύνθετων ζωοτροφών,
- για την BTZ: τερματικός σταθμός παροχής υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων φορτοεκφορτώσεων και αποθηκεύσεων γεωργικών εμπορευμάτων, στον λιμένα Gdynia της Πολωνίας.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπίσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με μια απλοποιημένη διαδικασία αντιμετώπισης ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽²⁾ σημειώνεται ότι η παρούσα υπόθεση είναι υποψήφια για να αντιμετωπιστεί βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στην ανακοίνωση.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΓΔ Ανταγωνισμού
Μητρώο Συγχωνεύσεων
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 56 της 5.3.2005, σ. 32.